

โรงพยาบาลหนองคาย

NK
612
10/11/69

QIC

วิธีปฏิบัติ

เลขที่ NK-WI-NSICU-๐๐๑

เรื่อง การให้อาหารทางสายยาง

เอกสารควบคุม

	ชื่อ-สกุล	ลายมือชื่อ	วัน เดือน ปี
จัดเตรียมโดย	นางสาวพัชริดา เคนาภูมิ	wt	๕ มีนาคม ๒๕๖๕
ทบทวนโดย	นางสาวพัชริดา เ肯าภูมิ	wt	๕ มีนาคม ๒๕๖๕
อนุมัติโดย	นางณฤติ ทิพย์สุทธิ์	๘๙/๒	๒๖.๐๓.๖๕

โรงพยาบาลหนองคาย	ฉบับ A	หน้าที่ ๒ / ๘
ทะเบียนปฏิบัติเลขที่ NK-WI-NSICU-๐๐๑	วันที่บังคับใช้	๒๖ ต.ค. ๒๕๖๔
เรื่อง : การให้อาหารทางสายยาง		

ตารางการแก้ไข

แก้ไขครั้งที่ (วันเริ่มบังคับใช้)	รายละเอียดที่แก้ไข /เหตุผลที่แก้ไข	จัดเตรียมโดย	ทบทวนโดย	อนุมัติโดย
ฉบับที่ A (๒๕๖๔) ๕ มีนาคม ๖๕	ออกฉบับใหม่ ครั้งแรก	ut นางสาวพัชรริดา เคณากุมิ	ut นางสาวพัชรริดา เคณากุมิ	อนุรุณ นางณฤตี ทิพย์สุทธิ์

โรงพยาบาลหนองคาย	ฉบับ A	หน้าที่ ๓ / ๘
ทะเบียนปฏิบัติเลขที่ NK-WI-NSICU-๐๐๑	วันที่บังคับใช้	๒๖ ต.ค. ๒๕๖๔
เรื่อง : การให้อาหารทางสายยาง		

๑. วัตถุประสงค์ :

๑. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการใส่สายให้อาหารเข้าไปในกระเพาะอาหาร
๒. เพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการใส่สายให้อาหารเข้าไปในกระเพาะอาหาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพในการใส่สายให้อาหารเข้าไปในกระเพาะอาหาร

๒. นโยบาย : แพทย์ พยาบาล และผู้ช่วยเหลือคนไข้ ตระหนักและรับผิดชอบในการดูแลผู้ป่วยที่มีข้อบ่งชี้ในการใส่สายให้อาหารเข้าไปในกระเพาะอาหารตามแนวทางที่กำหนดโดยอย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัยจากการสูญเสีย

๓. ขอบเขต : ผู้ป่วยทุกรายที่มีข้อบ่งชี้ในการใส่สายให้อาหารเข้าไปในกระเพาะอาหาร โรงพยาบาลหนองคาย

๔. คำจำกัดความ :

Nasogastric intubation หมายถึง การใส่สายจากจมูกถึงกระเพาะอาหาร โดยใส่ผ่านเข้าทางรูจมูกผ่านหลอดอาหาร (esophagus) ถึงกระเพาะอาหาร ซึ่งทำโดยแพทย์หรือพยาบาล

วัตถุประสงค์ในการใส่สายเข้าไปในกระเพาะอาหาร มีดังต่อไปนี้

๑. เพื่อให้อาหารและยาแก่ผู้ป่วยที่ไม่สามารถรับประทานได้ทางปาก
๒. เพื่อดูดน้ำย่อย และก๊าซออกจากระเพาะอาหารลดอาการแน่นท้อง (gastric suction)
๓. เพื่อดูดน้ำย่อยในกระเพาะอาหารออกมารวจ (gastric analysis)
๔. เพื่อใส่สารละลายในหารล้างกระเพาะอาหารในผู้ป่วยที่รับประทานสารพิษหรือยาเกินขนาด (Gastric lavage/ Irrigation)
๕. เพื่อยุดการอوكของเลือดในหลอดอาหาร (Decompress) ด้วยสารที่มีลูกโป่งที่ปลายสาย

ชนิดของการใส่สายให้อาหาร การใส่สายเข้าไปในกระเพาะอาหารสามารถใส่ผ่านเข้าไปได้หลายทาง

๑. Orogastric intubation เป็นการใส่สายเข้าทางปาก ผ่านหลอดอาหาร ถึงกระเพาะอาหาร
๒. Nasogastric intubation เป็นการใส่สายเข้าทางจมูก ผ่านหลอดอาหาร ถึงกระเพาะอาหาร
๓. Nasojejunal tube เป็นการใส่สายเข้าทางรูจมูก ผ่านหลอดอาหาร กระเพาะอาหารถึงลำไส้เล็ก ส่วน jejunum
๔. Gastrostomy tube เป็นการใส่สายให้อาหารผ่านทางผนังหน้าท้อง เข้าไปในกระเพาะอาหาร

โรงพยาบาลหนองคาย	ฉบับ A	หน้าที่ ๔ / ๘
ทะเบียนปฏิบัติเลขที่ NK-WI-NSICU-๐๐๑	วันที่บังคับใช้	๒๖ ต.ค. ๒๕๖๔
เรื่อง : การให้อาหารทางสายยาง		

๔. Jejunostomy tube เป็นการใส่สายให้อาหารผ่านทางผนังหน้าท้อง เข้าไปในลำไส้เล็กส่วน jejunum

๔. หน้าที่ความรับผิดชอบ :

๔.๑ แพทย์เจ้าของไข้ : รับผิดชอบตรวจรักษา และให้คำอธิบายผู้ป่วยถึงความจำเป็นในการทำแผล ผลที่จะเกิดขึ้นหลังทำแผล และดูแลรักษาจนผู้ป่วยจะกลับบ้าน

๔.๒ พยาบาลวิชาชีพประจำห้องผู้ป่วย : รับผิดชอบให้การพยาบาลตามแผนการรักษา และเฝ้าระวังอาการผิดปกติที่อาจจะเกิดขึ้น บันทึกข้อมูลการวางแผนการพยาบาล และรายงานแพทย์ เมื่อพบอาการผิดปกติ

๔.๓ ผู้ช่วยเหลือคนไข้ : รับผิดชอบดูแลทำความสะอาดเตียงผู้ป่วย, สิ่งแวดล้อม และความสะอาดของร่างกายของผู้ป่วย ก่อนและหลังการใส่สายเข้าไปในกระเพาะอาหาร และหลังให้อาหารทางสายยาง

๕. แนวทางการปฏิบัติ :

๕.๑ การเตรียมผู้ป่วย

การใส่สายเข้าไปในกระเพาะอาหารผ่านทางจมูกก่อนจะต้องบอกวัตถุประสงค์ของการใส่และวิธีการใส่ ให้ผู้ป่วยรับทราบและเข้าใจ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้ซักถามในกรณีที่ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีเพื่อความร่วมมือขณะใส่สายและลดความวิตกกังวลลง

๕.๒ การวัดความยาวของสาย NG tube ที่จะใส่

ก่อนใส่สายจะต้องวัดความยาวของสายที่จะใส่เพื่อให้ปลายสายอยู่ที่กระเพาะอาหารพอดี ไม่สั้นหรือยาวเกินไป โดยวัดจากปลายจมูกถึงติ่งหูถึงลิ้นปี่ (Xiphoid process)

๕.๓ อุปกรณ์เครื่องใช้ในการใส่สาย

๑. สายที่ใส่ทางจมูกหรือทางปาก (Nasogastric tube หรือ NG tube) ทำด้วยสารโพลีเอทิลีน (Polyethylene) หรือซิลิโคน (Silicone) ขนาด ๑๗-๑๙ French

๒. Luer-Lok syringe หรือ Cathetertipped syringe ขนาด ๕๐-๖๐cc. สำหรับกลุ่ม Functional GI ที่ไม่สามารถรับประทานอาหารทางปากได้ เช่น ในผู้ป่วยโรคทางสมอง หรือในผู้ป่วยที่มีปัญหากรากลืน แพทย์จะให้อาหารทางสายให้อาหาร (Ng tube Feeding) ซึ่งมีทั้งแบบที่ให้เป็นระยะๆตามมื้ออาหารคือวันละ ๕-๖ ครั้ง

โรงพยาบาลหนองคาย	ฉบับ A	หน้าที่ ๕ / ๘
ทะเบียนปฏิบัติเลขที่ NK-WI-NSICU-๐๐๑	วันที่บังคับใช้	๒๖ ต.ค. ๒๕๖๔
เรื่อง : การให้อาหารทางสายยาง		

(Intermittent) และแบบที่ให้ต่อเนื่องหยดเข้าไปช้าๆ (Continuous) ส่วนในผู้ป่วยที่ไม่สามารถให้อาหารทางสายได้เนื่องจากระบบทางเดินอาหารไม่สามารถย่อย และดูดซึมอาหารได้ (Nonfunctional GI tract) ผู้ป่วยจำเป็นต้องได้อาหารทางเส้นเลือดดำทั้งหมด (Total parenteral nutrition)

การเตรียมอุปกรณ์

๑. อุปกรณ์ป้องกัน ได้แก่ ถุงมือ แวนดา

๒. สาย nasogastric tube

๓. Syringe ขนาด ๕๐ มล.

๔. ชามรูปไตใบใหญ่

๕. สารหล่อลื่นชนิดละลาย (water solution lubricant) เช่น K-Y jelly

๖. อุปกรณ์ ช่วยดูดหรือถุงกักเก็บเศษอาหาร

๗. แกลกวัว สำหรับยืดสาย

๘. stethoscope

ขั้นตอนการทำหัตถการ

๑. ตรวจสอบว่ามีความผิดปกติหรืออุกตันที่รูจมูกข้างใดหรือไม่ โดยการซักประวัติและการตรวจร่างกายด้วยไฟฉายหรือใช้แผ่นพลาสติกอঁงจมูก เพื่อตรวจดูในน้ำท่อออกจากรูจมูกทั้ง ๒ ข้าง

๒. วัดความยาวของสาย nasogastric tube โดยวัดจาก nose tip ไป ear lobe , จาก ear lobe ไป epigastrium และทำเครื่องหมายไว้ที่สาย

๓. ตัดปลาย NG tube ให้โค้งประมาณ ๔-๖ นิ้ว เพื่อให้ง่ายต่อการใส่สาย

๔. หล่อลื่นปลายสายด้วยสารหล่อลื่นยาวประมาณ ๒ ถึง ๔ นิ้ว

๕. ใส่สาย nasogastric tube ผ่านจมูกคอหอย หลอดอาหาร จนถึงกระเพาะอาหาร ในช่วงแรกให้ใส่สายท่อในแนวเดียวกับโพรงจมูกไม่มีซี ไปทางสันจมูก พร้อมทั้งแนะนำให้ผู้ป่วยกลืน จนถึงตำแหน่งที่ท้าเครื่องหมายไว้

โรงพยาบาลหนองคาย	ฉบับ A	หน้าที่ ๖ / ๘
ทะเบียนบัญชีเลขที่ NK-WI-NSICU-๐๐๑	วันที่บังคับใช้	๒๖ ต.ค. ๒๕๖๔
เรื่อง : การให้อาหารทางสายยาง		

๖. ตรวจสอบตำแหน่งของสาย nasogastric tube สามารถปฏิบัติตามนี้

๖.๑ ให้ผู้ป่วยอ้าปาก ตรวจสอบว่าสายท่อขดอยู่ในปากหรือไม่

๖.๒ ต่อปลายสาย nasogastric tube กับระบบอุดตันของเหลวที่ได้ออกมา ดูว่าเหมือนกับเศษอาหารหรือไม่

๖.๓ ถ้าไม่มีเศษอาหารออกมาก็ต้องลอกน้ำท่อออก แล้วพิจารณาต่อไป

๗. ยืดสายไว้กับจมูกผู้ป่วยด้วยพาสเตอร์ เพื่อป้องกันสายให้อาหารเลื่อนหรือหลุด

๘. ต่อสาย nasogastric tube ลงรุนกักเศษอาหารหรืออุปกรณ์ช่วยดูด ในกรณีที่สายอาจเอ้าไว้

๙. บันทึกข้อบ่งชี้ในการทำ ชนิดสายที่ใช้ และลักษณะของเหลวที่ดูดได้

ภาวะแทรกซ้อน

๑. Direct trauma

๒. Nasalalar necrosis จากการยืดสายแนะนำกันไป

๓. Nasogastric tube syndrome คือ การเกิดแพลที่ติดเชื้อที่กล่องเสียง เนื่องจากใส่สาย nasogastric tube เป็นเวลานาน ท้าให้กล้ามเนื้อ cricoarytenoid ไม่ทั้งงาน เส้นเสียงสูญเสียหน้าที่ abduction ทำให้หูดไม่ได้ หรือหายใจลำบาก

๔. Aspiration pneumonia

๕. Esophagitis เนื่องจากการติดตัวกับกระเพาะอาหาร

๖.๔ ชนิดของการให้อาหารทางสายให้อาหาร

๑. Nasogastric tube feeding เป็นการให้อาหารทางสายที่ใส่ผ่านจกรูจมูกถึงกระเพาะอาหาร

๒. Gastrostomy tube feeding เป็นการให้อาหารทางสายที่เจาะผ่านทางหน้าท้องเข้าไปในกระเพาะอาหาร

โรงพยาบาลหนองคาย	ฉบับ A	หน้าที่ ๗ / ๘
ทะเบียนปฏิบัติเลขที่ NK-WI-NSICU-๐๐๑	วันที่บังคับใช้	๒๖ ต.ค. ๒๕๖๔
เรื่อง : การให้อาหารทางสายยาง		

๖.๕ วิถีทางที่สามารถให้อาหารทางสาย มีดังต่อไปนี้

๑. Naso-enteric tube feeding

๒. Nasogastric tube feeding เป็นการใส่สายให้อาหารทางจมูกผ่านหลอดอาหาร (esophagus) เข้าไปถึงกระเพาะอาหาร

๓. Nasojejunal tube feeding เป็นการใส่สายให้อาหารผ่านทางจมูกผ่านหลอดอาหาร (esophagus) เข้าไปถึงลำไส้เล็กส่วน jejunum

๔. Gastrostomy tube feeding เป็นการใส่สายให้อาหารผ่านทางหน้าท้องเข้าไปถึงกระเพาะอาหาร ในรายผู้ป่วยที่ไม่สามารถใส่สายผ่านทางหลอดอาหารได้ เนื่องจากมีการอุดตันของหลอดอาหาร หรือมีการตัดกระเพาะอาหารออกบางส่วนรวมทั้งในผู้ป่วยที่จำเป็นต้องให้อาหารทางสายเป็นเวลานานๆ

๕. Orogastic Tube Feeding เป็นการใส่สายให้อาหารเข้าทางปาก ผ่านหลอดอาหารเข้าไปในกระเพาะอาหาร ในผู้ป่วยเด็กทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักตัวน้อยเพื่อให้นมผอม เนื่องจากเด็กทารกรูจมูกจะเล็กมากรวมทั้งเยื่อบุจมูกจะบางมาก ถ้าใส่สายให้อาหารเข้าทางรูจมูก จะทำให้ trauma ต่อเยื่อบุจมูกและทำให้เด็กหายใจไม่สะดวกขาดอากาศได้

๖.๖ อาหารเหลวที่ให้ทางสาย (Enteral formulas)

อาหารเหลวที่ให้ทางสาย จะต้องเป็นอาหารครบส่วน คือ มีสารอาหารครบถ้วนเพียงพอแก่ความต้องการของร่างกาย มีความหนืดพอดูเหมือนไม่เข้มข้นเกินไป โดยทั่วไปจะให้พลังงาน ๑-๑.๕ แคลอรี / ๑ มิลลิลิตร ประกอบด้วยสารอาหารหลัก ได้แก่ โปรตีน คาร์บอไฮเดรต และไขมันอย่างเหมาะสม คือ โปรตีน ร้อยละ ๑๕-๒๐ ไขมันไม่ควรเกินร้อยละ ๓๐ ที่เหลือเป็นพลังงานจากคาร์บอไฮเดรต สูตรอาหารเหลวที่ให้ทางสายให้อาหาร แบ่งเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

๑. สูตรน้ำนมผอม (milk-based formulas) มีน้ำนมเป็น ส่วนประกอบสำคัญประกอบสำคัญหรืออาจเตรียมโดยแผนกอาหารของโรงพยาบาล

๒. สูตรอาหารปั่นผอม (Blenderized diet) เป็นอาหารที่เตรียมโดยแผนกอาหารของโรงพยาบาลโดยโภชนากรของโรงพยาบาล เป็นสูตรอาหารที่ประกอบด้วยเนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ ไข่ ไขมันสัตว์ น้ำมันพืช น้ำตาล และคาร์บอไฮเดรต เชิงซ้อนปั่นผอมเข้าด้วยกัน

โรงพยาบาลหนองคาย	ฉบับ A	หน้าที่ ๘ / ๘
ทะเบียนปฏิบัติเลขที่ NK-WI-NSICU-๐๐๑	วันที่บังคับใช้	๒๖ ต.ค. ๒๕๖๔
เรื่อง : การให้อาหารทางสายยาง		

๓. สูตรอาหารสำเร็จรูป (commercial formulas) ซึ่งผลิตขายโดยบริษัทผลิตนมและอาหารสำเร็จรูป มีทั้งชนิดที่เป็นผงและเป็นของเหลว

๗. เครื่องชี้วัดคุณภาพ

๗.๑ อัตราการเกิดปอดอักเสบจากการสำลัก (Aspiration pneumonia) ≤ ๕ : ๑,๐๐๐ วันนอน

๗.๑ อัตราการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติฯ

๘. เอกสารอ้างอิง

๑. บุญ วนานิสิน, การใส่ท่อ Nasogastric. ใน: สง่า นิลวรรณกุล, จินตนา ศิรินาวิน, (บรรณาธิการ) การปฏิบัติการและหัดถกการทำงานอายุรศาสตร์(Practice and Procedures in Medicine) พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล; ๒๕๔๒.หน้า ๒๐๗-๑๐.

๒. วิทยา ศรีดามา. การใส่ Nasogastric tube. ใน วิทยา ศรีดามา. (บรรณาธิการ)หัดถกการทำงานแพทยทางด้านอายุรศาสตร์พิมพ์ครั้งที่ ๒ . กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราจุฬาฯ อายุรศาสตร์ ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; ๒๕๔๗.หน้า ๖๓-๕.

๓. Robert R. Simon, Barry E. Brenner.Emergency Procedures& Techniques. ๔ th ed. USA. Lippincoll William&Wilkins, ๒๐๐๒ ๔. VDO NG Tube (Nasogastric Tube Insertion) ภาควิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

๔. <https://www.traumakku.com/videos>